

Ved en derpaa foretagen Afstemning afgaves der 96 Stemmer for, at de paa Dagsordenen opførte Sager toges til Behandling i Mødet, og 24 Stemmer imod.

Første Næstformand (Vanggaard): Ifølge Forretningsordenens § 44 udkræves det, at 3 Fjerdedele af de stemmende har stemt for Afvigelsen fra Forretningordenens Regler. Da der er afgivet det saaledes krævede Stemmetal, er Samtykket til, at de paa Dagsordenen opførte Sager behandles i dette Møde, meddelt.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Forhøjelse af Beskatningen af Kaffe og Kaffesurrogater.

Første Næstformand (Vanggaard): Sammen med denne Sag behandles de følgende under Punkterne 2—7 inclusive paa Dagsordenen opførte Sager, nemlig:

Forslag til Lov om Tillægsafgift paa Sukker,

Forslag til Lov om Forhøjelse af den særlige Stempelafgift ved Overdragelsen af offentlige Værdipapirer,

Forslag til Lov om Ændring i Lov af 1. April 1922 om Stempelafgift af Spillekort,

Forslag til Lov om Forhøjelse af Totalisatorafgiften,

Forslag til Lov om midlertidig Afgift af Arv og

Forslag til Lov om Tillæg til Indkomstskatten for Skatteaaret 1933—34.

(Lovforslagene findes i Tillæg A. Sp. 5269 ff.; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 5708).

Sagerne sattes til Forhandling.

Fisker: Paa mit Partis Vegne skal jeg tillade mig at anbefale de Lovforslag, der her foreligger til Behandling, til hurtig Vedtagelse i det høje Folketing. Jeg skal i øvrigt ikke gøre mange Bemærkninger om Lovforslagene, men henholde mig til, hvad der er udtalt i Formiddagsmødet af den højtærede Finansminister angaaende Lovforslagenes Enkeltheder. Dog ønsker jeg med Henblik paa den Baggrund, paa hvilken disse Forslag maa ses og bedømmes: de

som Følge af Krisen svigtende Statsinstægter og de af Kriselovgivningen flydende Udgifter, at gøre et Par Bemærkninger af mere almindelig Karakter.

Siden Krisen satte ind, og dens Virkninger med voksende Styrke har gjort sig gældende, har vi her paa Rigsdagen maattet beskæftige os med Opbygningen af en Kriselovgivning, en Lovgivning, der efterhaanden er blevet meget omfattende, efter som nye Omraader har maattet inddrages under denne Særlovgivning. Jeg tror at kunne sige, at man ude i Befolkningen med Tilfredshed har set Rigsdagen under Regeringens Ledelse give sig i Kast med Løsningen af de mange og alvorlige Problemer, som Krisen har rejst, og har set med endnu større Tilfredshed, at det er lykkedes hidtil i meget stor Udstrækning at give de kriserammede Erhverv den Støtte, som var nødvendig, om Sammenbrud i stort Omfang skulde undgaaes, samtidig med, at de Befolkningslag, der først og stærkest rammes af Krisens Tryk, i nogen Grad er sikret ved en Værnelovgivning, som nødvendigvis maatte gaa Side om Side med den mere erhvervsmæssige Lovgivning. Tre Gange, siden Krisen tog Fart, har vi her i Tinget maattet beskæftige os med et samlet Komplex af krisemæssige Foranstaltninger, og naar nu det tredie Sæt Kriselove forhaabentlig om faa Dage er ført gennem Rigsdagen, vil Regeringens Bestræbelser for at samle Befolkningen om Krisens Bekæmpelse have givet sig Udtryk i en Lovgivning, der for Eftertiden bærer Vidnesbyrd om, at i en haard og vanskelig Tid løste vi her i Danmark i Fællesskab de Opgaver, Tiden stillede os overfor, løste dem ved at rykke tættere sammen og ved Skulder mod Skulder at bære de Byrder, Krisen foraarsagede.

Hvorvidt det bliver nødvendigt at gaa videre med denne Lovgivning, og hvad der i saa Fald skal ske, derom vil det være ørkesløst i Øjeblikket at forhandle. Dette vil naturligvis afhænge af Udviklingen i den kommende Tid. Men jeg vover at sige, at hvis den samme Linie vil blive fastholdt ved en eventuelt kommende og af Krisen nødvendiggjort Lovgivning som den, der har været fulgt ved Behandlingen af Lovgivningen paa dette Omraade hidtil, saa vil vort Land og vort Folk selv under et haardt Krisetryk baade kunne bevare sin nationale Enhed og undgaa de Splittelser og de Kløfter i Befolkningslagene, som man desværre andre Steder konstaterer vokser Dag for Dag.

Det er jo klart, at man ude i Befolkningen er vidende om, at de Udgifter, som